

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Septembris Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

Illvstrissimo Et Reverendissimo In Christo Patri Et Domino, D. Francisco
Alciato Mediolanensi, S. Romanae Ecclesiae Cardinali, Ac Ordinis
Carthusiensis Protectori & fautori fidißimo, Domino ac ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

ILLVSTRISSIMO ET

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI ET DO-

MINO, D. FRANCISCO ALCIATO MEDIOLANENSI,
S. ROMANAE ECCLESIAE CARDINALI, AC ORDINIS

Carthusiensis Protectori & fautori fidelissimo, Domino ac Pa-
trono suo multa obseruantia colendo, S. P. D.

INFINITI prò dolor hac nostra tam infelici
tempestate, Reuerendissime Cardinalis, exurgunt
homines mente corrupti, reprobi circa fidem, lo-^{2. Timothy 3.}
quentes peruersa, errantes & in errorem mittentes,
vt abducant discipulos post se, qui nihil aliud
sibi studio habent, quàm vt omnem veteris & or-
thodoxæ Ecclesiæ disciplinam labefactent, san-
ctas cæremonias conuellant, catholicamq; religi-
onem peruertant. Neq; hac tam detestabili mali-
tia & rebellionecõtenti, instar gigantum *θεομαχίας*

aggrediuntur, ab humanarum rerum violatione, ad ipsius Dei maiestatem,
sanctissimorumque spirituum iam in felici illa beatitudine cum Christo tri-
umphantium venerationem & cultum polluendum & abolendum plus-
quàm satanica audacia progrediuntur. Hoc nimirum est quod spiritu pro-
phético iam olim præuidit ille diuinorum secretorum conscius Diuus Io-
hannes Apostolus & Euangelista, dum in Apocalypsi sua scribit in hunc
modum: Et aperuit, inquit, bestia os suum in blasphemias ad Deum, blasphe-^{Apo. 13.}
mare nomen eius, & tabernaculum eius, & eos qui in celo habitant. Et S. Iu-
das in Epistola sua canonica ait: In nouissimis diebus venient illudores, se-
cundum desideria sua ambulantes in impietatibus. Hi sunt qui segregant
semetipsos, animales, spiritum non habentes. Hi sunt nubes sine aqua que
à ventis circumferuntur, arbores autumnales, in fructuose, bis mortue, eradi-
cæ, fluctus feri maris, despumantes suas confusiones, sydera errantia, quibus
procella tenebrarum seruata est in æternum. Veniet autem Dominus in san-
ctis millibus suis, facere iudiciũ contra omnes, & arguere omnes impios de
omnibus operibus impietatis eorum quibus impiè egerunt, & de omnibus
duris quæ locuti sunt contra Deum peccatores impij. Et Iohannes in sua
Apocalypsi, Omnibus, inquit, mendacibus, pars illorum erit in stagno ar-^{Apo. 17.}
denti igne & sulphure, quæ est mors secunda. Eccè hæc est merces iitorum
sacrilegorum hominum, qui non verentur os suum aperire ad blasphemias,
blasphemare nomen Dei, & tabernaculum eius, & eos qui in celis habitant.
Iulianus ille apostata non veritus est blasphemare Deum & Christum eius,
ideoque malè periit. In ipso etiam infelici interitu suo viduum se agnoscens:
cum miser quidem sed impenitens & obruncatus proclamaret, Vicisti Ga-
lilæe, vicisti. Arrius eiusdem impietatis, Christi quoque maiestatem ac diui-
nitatem oppugnare aggressus est: verum & ille penè instar Iudæ prodito-
ris vnà cum fœda ingluuie omnia viscera subitaneo casu abrupta profudit.
Impius ille Nestorius, Christi Domini tabernaculum oppugnauit, nem-
pe sacratissimam Virginem matrem: Deum, inquit, ex Christi para virgine
prodijisse, ex diuina scriptura sumus edocti: Deum verò ex ipsa genitum
nusquam edocti sumus. Cyrillus verò concessit quidem Nestorio, Mariam
Iesu

Ex codice
Nestorij, vt
in concilio
Ephesino
refertur.

P R A E F A T I O.

Iesu matrem, non Dei matrem in Euangelio nuncupari: attamen ob Patrum doctrinam & auctoritatem, Dei matrem rectè & catholicè asseri, & ab eo dicendi more, quem & veteres obseruâssent, nemini discedendum esse. Per tinax porrò Nestorius excommunicatus est, ac sacerdotali honore exutus, deniquè in exilium eiectus: ac tandem cùm nec modum nec finem poneret blasphemijs, ipse filius Dei matris honorem insigniter vindicauit: confestim enim horrendi vermes ebullientes, blasphemam Nestorij linguam, quam toties in sacratissimam Dei matrem impiè laxauerat, horribiliter corrodunt ac dilacerant. Sed neque terra ipsa hunc execrabilem alumnum suum diutiùs ferre potuit: corpus enim eius humo coopertum & absorptum fuisse scribunt, nimirum vt scelestus & impius in Virginem matrem rectè detruderetur ad inferos, sempiternas temulentissimæ suæ insanix & impietatis pœnas ibidè luiturus in æternum: cuiusmodi vindictam etiã per totos legimus Core, Dathan & Abyron.

Diuinitus
corripitur
Nestorius
hæreticus.

Num. 16.

Nostro quoquè seculo cateruatim ex inferis prodièrunt iam olim sepul-
tæ hæreses, Deum, & tabernaculum eius, & eos qui in cælo habitant, blasphemantes, ex quarum sectatoribus plurimi horrendè puniti sunt. De Martino Luthero, quàm repentina morte absorptus sit, in confesso est. Qui cùm pridie ventri & genio gnauiter indulgisset, quò delata sit anima, ipsi dæmones, qui in comitatu fuerant, prodiderunt. Est enim pagus haud ignobilis in Ducatu Brabantix, quam Ghelam vulgò vocant, vbi sanctissimæ virginis ac martyris Dymphæ filix Regis Hyberniæ requiescit corpus, ad cuius sepulcrum adducti homines energumeni ac dæmoniaci, eiusdem virginis interuenientibus meritis liberantur. Accidit autem, vt eo tempore quo Lutherus mortuus est, complures energumeni in collegiata eius ecclesia liberationem præstolarentur: qui omnes priusquàm exorcizarentur, à tetræ suis hospitiis ad horam relictis sunt: post verò rursùm obsessi. Qui dum ab exorcista adiurati interrogarentur, vbi tunc delituissent relictis ad tempus suis vasis, responderunt dæmones, Martinum Lutherum tunc fuisse extinctum, principemque dæmoniorum mandâsse, vt vniuersi ad exequias Luthero præstandas conuolarent: quo negotio apud inferos peracto, sese ad pristina remeâsse. Rideant & exhibent istud homines Lutheranis erroribus & hæresibus excæcati: nos autem nouimus non illud duntaxat, sed & complura alia istiusmodi, hoc nostro seculo contigisse, Deo proculdubiò misericorditer sic dispensante ac permittente, si fortè conuertantur & sanentur. Cuiusmodi illud est, quod tot testibus etiã nùm viuentibus cognitum & assertum, nulla tergiuersatione inficiari possunt aduersarij, quod ante annos plus minus quinque cõtigit in Cluiua prope ciuitatem Embricam. Vbi cùm iconomachi demoliti essent altaria & statuas sanctorum in monasterio Franciscanorum in suburbanis Embricensibus: quidam hæreticorũ omnibus iam confractis & destructis superuenit, qui ibidè relictam ac fortè oblitam statuam sancti Antonij Abbatis, hæretico quodam cestro & liuore erga sanctum percitus in terram collisit, pedibus conculcauit & in partes comminuit. Adstabat fortè mulier quæ hominem submonebat cur vsque adeò sæuaret in imaginem, quæ ipsum nulla læsione affecisset, protinùs ille exclamat: Quid tu mihi obloqueris? Si Diuus Antonius aliquam habet vim, se ipsum defendat, & suam in me potestatem exerceat. Quid multis? Vix blasphemè

Huius virginis
martyrium de-
scribitur to-
mo 3. die 15.
Maij.

P R A E F A T I O.

blasphemam in sanctum Dei linguam resoluert, & ecce euestigiò corripitur igne sacro, quem vulgò ignem sancti Antonij vocant: ac toto triduo caelesti vindicta ex carnificatus, infelicem exhalauit animam. Negent & hoc heretici, si audent? cur autem non audeat, cum inter ipsos tam multi inuenti sunt, qui ex vna heresi in aliam prolapsi, tandem eò impietatis ac dementiæ deuenerunt, vt & Deum negarent & Sanctos eius, neque vitam vllam post hanc superesse crederent? Quocircà, amplissime Cardinalis, cum tanta sit nostro hoc æuo hereticorum impietas vt omnes velut agmine facto in blasphemias proruant: euellant ac destruant, Christi que tunicam in sexcentas partes lacerent, suos, quàm maximè possunt, à veterum lectione conentur: an non illi qui in vinea Domini laborare, plantare & ædificare, atque eum qui filios Dei dispersos in vnum congregauit, imitari student, Dei & Sanctorum eius honorem, impie ab istis pollutum & contaminatum, omni studio & conatu vindicabunt? virtutes illorum in lucem proferre, vitæ sanctimoniam sequi & amplecti, res ab illis sanctè fortiter gestas literis exarare, ac populo legendas imitandasque proponere studebunt? Theologis que materiam subministrabunt, qua, tum ad propellendos aduersariorum impetus, tum ad astruendam veram & Romanam fidem, vti possint? Nonne illi quam nos profitemur fidem tenuere? nunquid in illa extincti sunt? tenuerunt vtique. Et hæc qualis fuerit, mille proloquuntur miraculorum myriades. Quis enim hereticorum ac infidelium, mortuos suscitauit? leprofos mundauit? demones effugauit? Scimus autem (ait scriptura) quia peccatores Deus non exaudit, sed si quis Dei cultor est & voluntatem eius facit, hunc exaudit. Ceterum omnes illi sancti qui sub Constantino Copronymo pro venerabilium imaginum defensione passi sunt (ex quibus sancti Andrea in Crisi, presenti, reliquorum verò historiæ suis & tomis & locis habentur) gloriosa sua morte, & signis, Iconomachorum falsam doctrinam damnant, eamque ostendunt non Christi & Ecclesiæ Catholicæ esse, sed illius qui zizania superfeminat in medio tritici. Ab illo enim omnis mendacij parente, omnis falsa doctrina proficiscitur. Hinc est quòd obscuretur intellectus eorum qui sanam doctrinam non recipiunt, nec Christum eiusque Sanctos in suis imaginibus venerari credunt. Atque vtinam esset illis cura maior cognoscendi res à Sanctis præclare gestas, conferrentque inter se eorum historias, viderent proculdubio se diabolicis præstigijs illusos esse. Incredibile nanque dictu est, quantu lucis tam ad veram & orthodoxam fidem cognoscendam, quàm ad vitam rectè instituendam, Sanctorum exempla subministrant, vt, sicuti monet Apostolus, illorum qui potentes opere, & sermone locuti sunt nobis verbum Dei, intuentes exitum conuersationis, imitemur fidem. Rideant nos aduersarij, subsannent schismatici, ringaturumpaturque fatanas, mingant ad patrios cineres (vt poeta loquitur) heretici, nos & Sanctos ipsos irrideat semen Chanaan, imitetur patrem suum Cham qui proprium patrem, magnum illum iustitiæ præconem proteruè irridebat. Nos huiusmodi sannas didicimus contemnere, pro nihilo habentes vt ab illis dijudicemur, aut ab humano die: nec pluris illorum calumnias, sycophantias, & conuicia facientes, quàm si vel asinus quispiam calce feriat, vel canis allatret. Sufficit nobis, si lectori catholico,

Iohan. 9.

fol. 92.

March. 13.

Heb. 19.

ac

P R A E F A T I O.

ac illustrissimæ tuæ celsitudini, amplissime Cardinalis, Patrone colendissime, labor iste noster fuerit gratus, cuius fidelissimæ protectionis columna vniuersus ordo noster Carthusiensis fulcitur firmissimè. Proindè rem tum à vocatione mea non alienam, tum vniuersis ordinis nostri Patribus gratam atque iucundam facturum me esse credidi, si Tomum hunc & recognitum diligenter, & locupletatū, illustrissimo tuo nomini consecrarem. tua enim rara virtus & ab omnibus celebrata integritas hoc certè meretur. Quocircà munus hoc ab addictissimo tibi cliente profectum vt læto suscipias animo, summoperè rogo & supplex obtestor. Dominus Deus illustrissimam tuam Dominationem, ad Ecclesiæ suæ & instituti nostri vtilitatem quàm diutissimè incolumem seruet. Ex Carthusia Agrippinensi Idibus Ianuarijs, Anno M.D. LXXX.

T. I. C. obsequentissimus cliens

F. Iacobus Mosander Carthusianus.

PIO ET CANDIDO
LECTORI S.

Lib. 8. ca. 6.

1. Mach. 2.

Heb. 11.

Quod plus moueant, fortiusque ad Christianam pietatem extiment exempla quam verba, pleniusque sit opere docere, vt inquit Magnus ille Leo Pontifex, quam verbo, testantur tam multi sancti & eruditissimi Patres, qui Sanctorum vtriusque sexūs hominum Vitæ describendas sibi sumpserunt, & cum ineffabili fructu ad posteritatis notitiam transferunt. Nouimus ex D. Augustini Confessionibus, quantum illi adhuc vacillanti contulerit audita vitæ beatissimi Antonij Eremitæ: nec dubium, quin innumeris alijs idem euenerit. Nostri instituti primus autor & patriarcha Dominicus, Patrum exemplis summoperè delectatus, ad supremam vitæ spiritualis & religiose perfectionem peruenit. D. Thomas Aquinas, sui patris Dominici vestigijs insistens, eiusmodi lectione haud vulgariter afficiebatur: nec id sane absque ingenti fructu. Quod si verò his solidiora petimus, non desunt nobis ne ipsius quidem scripturæ diuinæ testimonia. Iesus Syrach à capite 44. vsque ad quinquagesimum primum in suo Ecclesiastico quid aliud, quàm Sanctorum, qui in hac vitæ Deo placuerunt, exempla commemorat, eoque nobis ob oculos spectanda & imitanda proponit? Matathias ille legis eximius zelator cum ab hac vita esset abiturus, filios suos nulla re alia magis, quàm recitandis Patrum gestis, ad agendum fortiter pro Deo eiusque sanctissimis legibus exhortatur & confirmat. Sed & in nouo Testamento D. Paulus prolixus est in præcedentium sanctorum Patrum celebranda fide. Possent huius generis per multa alia adduci: sed res per se adeo illustris & perspicua est, vt superuacaneum videri possit illi docende rationes & argumenta adhibere. Itaque non possum non approbare, atque etiam commendare tam pium studium R. Patris D. Laurentij Surijs Carthusiani, qui nõ paruo labore has Sanctorum Vitæ ex diuersis autoribus & egregijs manuscriptis exemplaribus collegit, & tanquàm rararum quendam thesaurum Catholice Ecclesiæ hominibus contulit: quàm spectabilis viri D. Geruini Licentiarj vtriusque Iuris diligentiam & sedulitatem, tum in ponenda sua in MS. exemplaribus conquirendis opera, tum in excudendo opere tam pio & Ecclesiæ salutari. Tu itaque his fructe, Lector amice, nihil ambigens, quin eorum lectio non solum detrimentum nullum aut perniciem, sed ingentes potius & vberimos tibi sit fructus allatura. Vale.

F. Theodoricus Buscoducensis, fratrum
Dominicanorū intra Coloniā Prior
& Apostolicus Inquisitor.

INDEX